

Festes

Un relat de: [Magdala](#)

Les quatre assegudes al voltant de la taula, dues mitjanes, una coca cola i un te. Les vuit de la nit. Tres divorcis, un altre que potser arriba d'hora, o potser no arriba, vés a saber. Una amb nova parella, i dos que defensen la seva solitud.

El local mig buit, són les festes de Nadal i la gent està tipa de beure i de menjar, els bars no s'omplen gaire. La més alta riu complaguda per una frase que li fa gràcia de la seva amiga, la que encara manté el matrimoni. De vegades és massa directa quan diu les coses i fa mal, però d'altres la fa riure. La de la coca cola agafa una trucada de la seva parella, però penja de seguida per no perdre's la conversa, encara que no acaba d'entendre la broma de les altres. Riu igual perquè s'encomana el riure de la dona que beu a petits glopets el té calent.

Fa una temperatura boníssima al carrer, diu la menuda i prima, que seu a la cadira i deixa el paquet de tabac dins la bossa. Havia sortit a fer una cigarreta, i abans d'entrar ha conversat una estona amb la seva filla, que passava per la porta del local. Està guapíssima, li diuen les altres, gran i espavilada. Ja ha passat la part més dura de l'adolescència. I parlen les quatre una bona estona dels fills.

Una altra ronda. Una mitjana, i dos "claras". La de la coca cola no sap que beure i no demana res. La cambrera els hi passa el número d'una associació on fan tallers de pintura, els havia promès la setmana passada, i avui ha pensat i ha agafat el tríptic. S'ho miren, a tres els hi va bé, a l'altre no perquè treballa a la tarda. Queden les tres per un altre dia, per visitar l'aula de pintura.

A la sortida, la menuda encén una cigarreta, i li passa a la pel-roja, que sempre li demana una calada, encara no ho ha deixat del tot.

S'acomiaten, petons i abraçades. Petons i abraçades poderoses, plenes de tendressa i de força.

Riuen perquè una dona ha ensopegat amb la porta, no s'ha fet mal, encara sort, i riuen altre cop de veure a la més alta, que fa ganyotes imitant la cara de la pobra senyora.

Dos van plegades fins a casa, agafades pel braç, viuen porta amb porta. Les altres se separen a la cantonada.